

Glasilo Prekmurskih Slovincov.
Cena na leto 20 K, če jih več
vküp hodi na eden naslov, če
samo edne 30 K. Urednik i izda-
jatelj Klekl Józef vp. pleb. Čren-
sovci Prekmurje.

NOVINE

Rokopisi se pošiljajo na g. ured-
nika naslov i se ne povrneje.
Oglasi (inserati) se sprejmejo v
g. Balkanji Ernesta tiskarni v D.
Lendavi. Cena za eden kvadratni
centimeter 1.50 fil. za ednok, za
večkrat popüst.

Naročijo se Novine jedino pri „Opravništvu Novin v Črensovcih, Prekmurje“.

Samo na té naslov se sme poslati tudi naročnina.

Stranke na Slovenskom.

Mnogokrat se vidi, da naši ljudje ne poznajo dobro raznih strank, ki vabijo ljudi v svoje vrste tudi pri nas. Zato si hočemo te stranke eno za drugo malo natančneje pogledati, da bodo naši ljudje znali, s kem imajo pod kakšim imenom opraviti.

Kmečka zveza ali Slovenska ljudska Stranka (SLS) je vsem dobro znana. To je stranka, ki pravi, naj nam vodijo našo politiko krščanski možje po tem, kak nas vči naša vera. Vera mora imeti popolno svobodo, nikša postava nam ne sme braniti naše vere. V šoli naj se vzgajajo deca v krščanskem duhi. V gospodarskom oziru tudi stranka za to, da velja pravica za vse enako, bogate i siromake, da morajo vsi živeti. Bogatini naj se ne bogatijo na škodo širomaka, nego postava sama i država mora siromaka varovati pred krivicov. Ta stranka je edina v resnici krščanska i pravična za vse stanovce.

Jugoslovanska demokratska stranka (JDS) je stranka liberalnih kapitalistov, bogatinov. Vero sovraži enako kak siromaka, njeni Bog je kapital. Demokratsko je samo ime, drugo nič. Kmeta i delavca pozna samo te, gda se data odirati i vlečiti za nos. Drugače ga zametavlje. V toj stranki so većinoma samo bogatini i gospoda po mestih.

Nezakonska hči demokratov je Samostojna kmečka stranka (SKS) ali pri nas Šerügova vérstvena stranka, štera je tak samostojna, da ne stoji na svojih nogah, nego na demokratskih

milijonih. Vero sovraži ravno tak, kak demokratska, kmeta pa ima za norca s tem, da pravi, da je kmečka ali vérstvena stranka, vodijo pa jo od demokratov plačani gospodje. Poslanci samostojne stranke neso v Belgradi nič boljši od demokratov, če še neso slabši.

Socijalni demokrati (JSDS) ali socijalisti so štrta stranka, ki pa je popolnoma enaka kak so drugi socijalisti (vogrski, nemški) — ka se tiče vere, so protivski, v gospodarskom oziru pa branijo samo delavca, vse druge stanovce (kmeta, uradnika, obrtnika) zaničüjejo. Pa tudi delavca zagovarjajo samo z rečmi, voditelji pa se na stroške delavca bogatijo. Zato tudi delavci ne dajo mnogo na to stranko.

Komunistična stranka se je na Slovenskom skoro popolnoma zgübila. Komuniste vsaki zadosta dobro pozna pri nas, zato ne treba mnogo govoriti od njih. Vsi so enaki: slovenski, vogrski ali ruski. Drugih nebes ne bodo napravili na zemlji kak krvave.

Narodno socijalistično stranko (NSS) nastavljajo tisti, ki so bili prle demokrati, pa so postali nezadovoljni i se njim vidi „nobel“ če pravijo, da so socijalisti. Večinoma pa sami ne vejo, ka bi radi. Pri zdajšnjih občinskih volitvah v Sloveniji so dobili največ glasov po mestih, med kmečkim ljudstvom ta stranka ne poznana.

Ka se tiče vreditve države, so demokrati i samostojni „centralisti“ i ščejo, naj vsako malenkost odločuje Belgrad, vse ostale stranke, najbolje pa kmečka zveza zahtevajo, da menše važne stvari odločajo dežele naj same s svojimi deželnimi zbori.

Iz govora poslanca J. Brodara

v seji konstitnante dne 27. aprila.

Poslanec kmetske zveze s Kranjskoga, J. Brodar, je meo v parlamenti v Belgradi 27. apr. imeniten govor. Za maloga prostora voljo pa nemoremo v celoti objaviti te lep govor. Vzememo pa ž njega samo ništerne važnejše točke, da vidimo, kak delajo i kak govori paverski poslanci naše kmečke zveze v parlamenti.

Izvajao je g. poslanec v svojem govori najprle to, ka se mi slovinci bojati moremo, ka do se naše pokrajine zapostavljale, ar smo preveč daleč od Belograda. To se godilo z slovinci že v Austriji tudi, gde so pokrajine, štere so blüzi bile k centrali, k. Beči, se lepo i hitro razvijale i cvele, mele so svoje uradnike i urade tak rekoč pred nosom, kje so se prošnje vse hitro lahko rešile. Dokeč Slovenija, da je bila od centrale daleč se je zapostavljala v vsakšem oziru. Zdaj se nam tudi to obečavle v Jugoslaviji. Izkušnje so nas že navčile, da ništerne vloge preveč dugo ležijo na raznih ministerstvih brez toga, ka bi se rešile. Znamo pa tudi dobro, kak drage so potih, či naši ljudje idejo v Belgrad, da bi te prošnje tam malo zdregali i dalje porinolli.

Slabe uprave rodijo vno go nezadovoljnosti. Zato nemoremo biti za centralizem.

Naša žela je nerazdeljena Slovenija. Naša dežela je tak mala, da si niti mislite nemremo, da bi jo še na menše razdrebili.

Potem govori g. Brodar od Kancelparagrafa :

Da govorim pri generalni debati o ustavnom načrti, se zna, da se ne morem spüşčati v vse podrobnosti, ki jih obsega te načrt. Vendar pa bi ne spuno svoje dolžnosti, či bi ne cmeno enoga paragrafa, glede šteroga vem, da so bili posebno srbski zamljoradniki prevarani i zapeljani po pisavi demokratskoga časopisja in filijale Samostojne kmetske stranke. V mislih imam takzvani kancelparagraf.

Kmet i — kancelparagraf.

Gospodje, se bodete morebiti čudili: Kaj ima kmet opraviti s kancelparagrafom? Što ga je pripravilo do toga, da govori od kancelparagrafa? Gospodje, izjavlam vam pod svojo častno reč, da ne bilo niti enoga — bodisi duhovnika ali lajka — v našem klubu, ki bi me k tomü nagovarjao; tudi prosluli pop dr. Korošec, kak ga tak fino imenuje belgrajsko časopisje, me ne k tomü nagovarjao niti z besedicov. Jaz včiniim to, gospodje, zavoljo toga, da se slovenski kmetje i slovenski narod poprejk čütimo solidarni s svojov duhovščinov.

Zakaj zavüpamo duhovščini?

Vi se bodete tem mojim rečam čudili, ar ste navajeni gledati slovensko duhovščino skoz očali demokratskoga časopisja. (Poslanec dr. Momčilo Ivanič: „Ne vsi“) Jaz bi pa vas, gospodje, proso samo nikaj: pridite k nam v Slovenijo i razumeli bote, zakaj naše ljudstvo zavüpa svoji duhovščini, zakaj ji zavüpa mnogo bolj, nego tistim demokratskim doktorom i advokatom, ki mažejo naše ljubijanske časopise z raznimi neresnicami o naši častiti duhovščini. (Poslanec Milan Pribičević: „Tako dela časopisje vseh strank!“) Jaz govorim zdaj od ljubljanskoga časopisja. Slovenska duhovščina je stala slovenskomi narodi ob strani že časa, kda je bilo skoro vse uradništvo pri nas nemško ali pönemčurjeno. (Tako je!) Slovenska duhovščina je slovenskoga kmeta izobrazevala. Ustanavljala je izobrazevalna društva, pisala je za njo časopisje, organizirala je Mohorjevo društvo, podoben zavod kak vaša

Srbska Književna Zadruga, včila ga je poštenosti i zavüpanja v Boga v najtežnjih časih. Naša duhovščina je izhajala iz naroda, je delala za narod, trpela za njega i živela z njim. Naša duhovščina nas je tudi rešila rok kapitalističnih oderačov. (Poslanec Mihajlo Avramovič: To je točno! To je popolnoma točno!) Zato se naši demokratje toliko prizadevajo, da bi našo duhovščino ugonobili i njim vzeli ugled, ar to bi bilo v njihovo gospodarsko in izrabljajočo bankirsko korist. (Ploskanje.)

Duhovščina nam je ustanavljala hranilnice i posojilnice. Te zavode ima pri nas skoro vsaka občina i mi kmetje smo popolnoma neodvisni od kapitala različnih bank, šterih posestniki so demokratje.

Duhovščina nam je ustanavljala tudi nabavne i konsumne zadruge. Ne dobite, gospodje poslanci, niti ene splošno gospodarsko koristne stvari, za štero bi se ne bila zavzela naša duhovščina z vsov požrtvovalnostjov. Tü gospodje, vidite razlog, zakaj naš kmet svojoj duhovščini zavüpa.

Naša duhovščina nam je dala tudi največke može. Dala nam je velike škofe, dala nam je Slomška, Mahniča i Jegliča. Dala nam je največšega sina Slovenije, duhovnika dr. Kreka. (Splošno ploskanje i klici: „Slava mu!“) Dala nam je tudi — to rečem navzlic vsem klevetam naših nasprotnikov — našega dr. Korošca, koga ime bo slovelo, ka se bodo potomci kvečjemi še pomilovalno spominjali tistih, ki so ga dnes tü med vami diskreditirali.

Solidarnost slovenskoga kmetskoga delavskoga ljudstva z duhovščinov.

Zato povem, gospodje poslanci,

na vsa vüsta: krivice, ki se činijo našoj duhovščini, občütimo kak krivico tudi slovenski kmetje. Kajti s tem se je včinila krivica največšemi dobrotniki slovenskoga ljudstva.

Kak se je naša duhovščina vedno krepko potegüvala za koristi našega kmeta i delavca, kda sta bila v nevarnosti, zatirana in obrekovana, tak bodeta storila svojo viteško dužnost tudi kmet i delavec, če bo ona potrebüvala njihove pomoči. (Poslanec Milan Pribičević: „Zakaj pa samostojna kmetska stranka ne poslala niti enega duhovnika v zbornico?“) Gospod poslanec, če bi šlo po volji našega kmeta, bi bili tü v našoj zbornici skoro samo duhovniki. Kajti mi vemo, ka oni za nas pomenijo. Samostojno kmetsko stranko so pa najbolje spoznali srbski zemljoradniki sami i njoj dali primerno ogledalo. Naš narod jo je pa obsodo pri občinskih volitvah; tretjina vseh občin je prišla brez vsakšega boja v naše roke. Samostojna kmetska stranka je zato dobila toliko poslancov, ar so njeni agitatorje agitirali s tem, da je dr. Korošec prodao Slovence Srbom. (Poslanec Milan Pribičević: „Tako so agitirali i eni i drugi!“)

Ono dobro, ka smo meli pod prejšnjov državov, ne smemo zgübiti, novo dobro nam pa naj spravi nova država.

Tak je pravo neki poslanec na seji konstituante v Belgradi v svojem govori. I istino je pravo. Ka dobroga smo meli, tisto nam naj nihajo, naj se bolje skrbijo nam za novo dobro. V Prekmurji smo meli slovenski prek-

Podlistek.

Takši smo . . .

Idem po cesti. Bog zna kak je to, dostakrat me jako mučijo brige, nemam cajta, niti vole, da bi gledao na družje, šteri ravno kak jaz v brige potopljeno trčejo po cestah. Nervozni smo. Živci so nam malo da v redi; da naj menje čakamo, se pripeti kakša nezgoda. . . Eto vam eden slučaj.

Močno me süne eden v zeleni vojaški štof oblečeni nisiki gospod.

— Gospod, vi ste doma ostavili očalje, — se derem na njega.

— Vi bi pa lejko šnofali, če ste že v pesjo kožo oblečeni! —

Potrebno je več? Toga človeka bujem! — sklenem v sebi, v drugom hipi pa že pod nos zbrizano ma, da je grobi paver.

— Kaj, jaz sem paver? Urno skoči mali debeljak, za hip zraste kak kakšiva dva pednya pa kak grom püsti pod vüst:

— Gospod, vi ste šiflek!

No vište, s tem je rešeno, da va se klala. O mile sive meglice vé, štere visoko plavate nad nami, pašcite se, ar inače v sveti človeški krvi se lejko ogledate. . . Ja, tak bo, miva va se klala.

— Petrovič državni uradnik sem, se predstavim ostro kak nabrüšeni nož,

— Čivotič, podpukovnik v rezervi, se predstavi družgi.

Eto vam, to ti je nesreča. Človek misli, da je te moj mali sovražnik meren bürger, šteri je sablo ali pištolo samo z medane šiflice spečeno vido, pa eto ti, oficer je, podpukovnik. . . Jaj, vi nesrečni živci, samo zdaj ednok ešče naj rešim moje siromaško življenje, nikdar ne zbantüjem nikoga.

Z najlepšim obrazom, puno z veseljom polici njemi pravim:

Že sem dosta lepoga čüo od gospoda podpukovnika in jako me veseli da sem imeo čast. . . Zelo me

Oj boža čüda, itak sem trofo mojega človeka. Oblije ga nikša ne izrečeno sveta žalost, trpeče njemi glas, da mi pod roko segne i tople skuze njemi kaplejo iz znanoga kotiča v očeh, da pripoveduje o našem skupnom trpljenji tam po Karpatah.

Bi pravo, brez vzroka ga pitam: — Moj mili bojni pajdaš, jeli ste vi katoličanec? . . .

Pitajoč me pogledne, v drugom hipi pa ponosno potegne z žepa svojo staro legitimaciju.

— Čivotič finančni paznik, — začnem šteti včasi v prvi rendi; na dale se pa piše, da je rimokatolik, neoženjen i tak dale.

— Z Bogom, ti — podpukovnik, ga pozdravim.

— Srečno hodi mili karpatski pajdaš, se odslovi on ravno tak méрно.

Mali vrabli i sivi oblaki se pa smijejo. . . smijejo. . . J.

murski katekizem, šteroga smo si z velikimi težavami i borbami mogli le spraviti i obdržati pod vogrskov vladov. Dokeč so ovi šolski predmeti bili vsi v magjarščini predavani, le katekizem se je podučavao vsigdar v našoj prekmurščini. Dühovščina je v tem deli ne štela nigdar popustiti. I ravnoč njim mamozahvaliti, da smo si skoz teliko let mogli svoj slovenski jezik ohraniti. Zdaj pa višji šolski svet z ednov odredbov šče ešče to malo dobro, ka smo meli, odstraniti i prisiliti našo deco, da se naj včijo en drugi katekizem, šteroga pa niti nerazmijo, zvün toga, da je naš prekmurski katekizem z tehnični ozirov dosta boljše i praktičnejše vküp postavljjen kak pa ljubljanski. Krivica je proti njemi samo to, da je v prekmurščini pisani.

Z druge strani pa ta gospoda nepremislijo, kelko škodujejo z takšimi odredbami našoj državi od zvüna. „Slovenec“ piše, da so meje Prekmurja še ne določene končnoveljavno. Morala bi znati gospoda, da so naši zastopniki v Parizi ravnoč s tem pridobili Prekmurje za Slovenijo, da so dokazali, ka v Prekmurji slovenski narod prebiva, dokeč so zastopniki Mažarske to šteli dokazati da so to ne slovenski, nego „vendi“. I zdaj ta gospoda z odredbo, z šterov ščejo odstraniti prekmurski katekizem iz naših krščanski šol, zraven na mažarski mlin gonijo vodo. Aha, zdaj prej Slovenci sami ne spoznajo prekmurščino za slovenski jezik, zato pa svoj ljubljanski katekizem prisiljavajo na nje. Tak ta gospoda sami strašno dosta škodujejo svojoj lastnoj državi. Krivce pa te indri iščejo. To bodi povedano pravici na čast brez toga, ka bi nam očitali mažaronstvo ali protidržavnost.

Glasi.

Za pobogšanje usode (sors) naših slovenskih vojakov se brigajo edino poslanci kršč. kmečke zveze. Preminoči tjezen je zahteval poslanec kmečke zveze, Škulj, da se naj odpustijo od vojaške službe oni dečki, šteri so edina moška moč v družini. Celi jugoslovanski klub, v šterom so vsi naši poslanci kmečke zveze pa zahteva, da se slovenski dečki naj premestijo iz Macedonije i Albanije na domača slovenska mesta.

Kakši šteč shod što šče držati, more to tri dni naprej glasiti okrajnomi glavarstvu (szolgabiró.) Što ne bi naznalo shoda, bode kaštigani. Na naznanilo more djasti kolek (stempli) za 2 dinara.

Na znanje civ. komisarijati. V Prekmurji je že od starodavni ča-

sov prilübljena ftica bila štrk. Ne jo je bantüavo nigdar nihče, da je hasnovita stvar. I znala je to stvar tüdi, da je prietna ljudstvi, zato si je gnezdo vsigdar okoli ramb, še na dimnikah (ror) redila, Zdaj idejo nanovo prišli financi i streljajo te hasnovite ftice. Ne davno je na Krajni strelo tüdi ednoga štrka en financ iz Gederovec, ka je jako ražalostilo i razburjalo vért, na šteroga posestvi je štrk meo svoje gnezdo. Oprosil bi g. civ. komisara, naj takša dejanja prepove financom. Mislimo, da so financje za drugo prišli v Prekmurje, ne zato, kabi štrke strelali.

Regent Aleksander dobi v Belgradi novi dvor, šteri se zdaj zida. Delo že na telko napreduje, da se regent mesecá septembra že lahko v njega priseli.

Grčija küpüje 2000 konjov. Naš poslanec so že v Belgradi zdignoli glas, da se v Prekmurji naj tüdi küpüjejo. Ravno v tom smisli so pisali na vlado tüdi g. civ. komisar. Občine, prosite i ve!

Za naše sirote so prosili naš poslanec zrnje k šenki od g. ministra dr. Kukovca i že prle v Ljubljani. 300 jezero koron podpore je v té namen dano. Naskori se razdeli ta.

Za zvone se odpüsti konči pol carine, so zvedli naš poslanec v Belgradi, če potrdi siromaštvo občina i komisar.

Objava. Vsem čebelarom in prijatelom čebeloreje se da na znanje, da se bode vršo dvadnevni podučni tečaj o čebeloreji v Beltinci v nedeljo 29. maja i pondeljek 30. maja; Torej se tečaj ne prirédi na risalske svetke, kak je bilo v „Slov. Čebelarji“ naznanjeno. Tečaj traja vsaki dén od 8—12. predpoldne in od 3—6 popoldne. Prirédi ga gospod Jurančič, potovalni učitelj za čebelorejo. Podružnica Beltinci.

Jožef Vrančič (Francič) od sv. Križa je l. 1914. aug. premino v Galiciji. Če bi što kaj znao od njega, naj javi na uredništvo Novin. Zgübljeni je rojen v Bakovcih.

Stari penezl po 1, 2 in 10 kron bodo se med 15. in 31. majušom vüzmenili. Po 31. maji ne bodo več valali. Zmenjava bode se najbrž vršila pri davčnom uradi v Dolnji Lendavi i Murski Soboti.

Tüdi 20% boni, šteri penezi so se pri štemplanji dol potegnoli, bodo se do 1000 kron vün splačali, a za višije šume pa se dobi edno državno dolžno pismo. Poiščite si te bone, ar zmenjava se tüdi šče že v tom meseci zvršiti.

Železni penezi po 20 in 2 filira ne valajo nič, ar jih država ne pripozna.

Na mladinskom shodi v Bogojini je v četrtek dne 5. majuša po velkoj meši govor držao pred velikov množinov lüdi g. Božidar Sever. Popoldne po večernicah je bi nastop

bogojanskoga Orla i naraščaja, ir je ob toj priliki na mladino spregovoril tüdi navzoči naš poslanec g. Jožef Klekl. Bio je lep dén i lep svétek lepo napredüjočega bogojanskoga Orla.

V Gornjem Lakoši i Gaberji sta bila zadnjo nedelo močno obiskana ljudska shoda, na šterih je govorio lendavski župan g. Božidar Sever.

Velki gyüleš (shod) bode na risalski ponedek, dne 16. majuša ob 9 vüri predpoldne v Türnišči pred cerkvov. Vsi, vsi pridite!

Na novo se ustanovi za Prekmurje apoštolski vikarijat. Jugoslovanski škofi so v Zagrebi to sklenoli, i še samo trbé podpis sv. Oča pape.

Invalidom bodo se podpore zvišale. Uradni List šte. 47 od 4. maja toga leta má jako važne stvari za invalide i rodbine padlih vojakov. Župani ga po občinah razglasite!

Vlada v Ljubljani je vün dala naredbo, po šteroj se vsakšegá, šteri kaj govori proti državi, zakonom (törveny), vojski, kakše oblasti, ali pa to razširja po spisih, tiskanica ali podobah, kaštiga od 20 do 10000 kron ali z zaporom od 24 vür do 3 mesecov. (Ur. L. 47 od 4./V. 1921.)

Vsi, šteri máte v Lendavskih gorah gorice, se pozovete, da pridete v soboto dne 22. maja poti delat. Obednem bode pogučavanje za gorické čuvare in odebiranje eškitov. Županstvo Dol. Lendava.

Veržej. Svetek Marije, Pomočnice krščenikov se bo slovesno obhajao v Marijanišči v Veržej 22-ga maja.

Na posredovanja našega g. poslanca v Belgradi, je vojno ministerstvo odredilo, da se vse občine okoli D. Lendave od vojaštva naj sporaznijo. Soldačija je odišla že z Lakoša, Doline iz Dolgoveški goric i Sabolakoša. Samo obmejne finančne straže ostanejo. Vojaštvo bo samo v D. Lendavi.

Dom i svet.

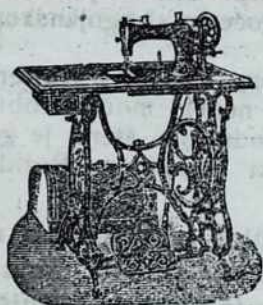
Belgrad. V ponedek se je začnola znova po pravoslavni vüzemski svétki seja konstituante, v sredo se je končala generalna debata od ustavnoga načrta. V četrtek je bilo prvo glasovanje. V petek se pa začnola specialna debata, t. j. da vsakši paragraf ustavnoga načrta pozoseb vzeje pod razpravo. Pri toj debati pride več naših poslancov na vrsto, ki do govorili od raznih paragrafov naše bodoče ustave.

Nemčija. Antanta je poslala Nemčiji oster ultimát. Ali sprijme njene pogoje za vojno odškodnino, ali pa zasedejo antantine čete važnejša nemška mesta.

Štefan Huzjan

mehaničar

Dolnja Lendava hižna št. 63.

Ponuja
mašine
za
šivanje
na malo
i veliko,
vsako

vrstne za ženske i moške.

Pazka, krčmarje!

Poštüvanim krčmarom ljudno naznanim, da sam

Odpro zalogo pive

z Götzove pivovarne v Maribori. V zalogi bom meo vsaki čas vsevrste pivo v lagvičkih i v kantah (glazaj). Piva je jako dobra i predbojne kakovosti. Za obilna naročila se ljudno priporoča **Kosi Jožef gostilničar v Križovcih pri Ljutomeri** (Lotmerki).

Kodajsi

je Marton Kolomana hiša na edneštoku v D. Lendavi,

Glavna vulica, šte. 57. Natančnejša pojasnila se dobijo pri **Emil Pollaki**, ravnatelji dolnjel. hranilnice v Dolnji Lendavi.

Trgovina z mešanim blagom

Franc Repič

Ljutomer

prodaja vse vrste pravoga farbarskoga drüka po K 38 m. i domače platno po K 40 m. V zalogih ma vseh vrst blago po najnižših dnevnih cenah.

Podpirajte Novine!

Slovinci z staroga vogrskoga kraja! Pristopite k pomožnomi društvu

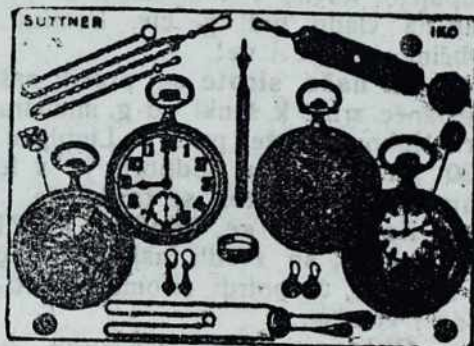
„SVETI KRIŽ“ v Chicagi Ill.

Društvo plača 7 dolarov skoz šest mesecov, po šestih mesecah pa 3 dol. 50 centov betežnim svojim kotrigam na tjedem. Za mrtvov kotrigov pa plača 300 dolarov.

Plaćüvanje odstrani društva se začne za 3 mesece, po vstopi če se pripeti beteg, včas pa če pride smrt. Za to dobroto društvi kotrige plačajo samo eden dolar vstopnine ednok samo i članarine vsaki mesec 75 centov. Sprijmejo se moški i ženski spol od 16 let do 50. Vodstvo društvo je sledeče: predsednik Törnär Ivan, podpredsednik Markoja Ignac, paziteo računov Horvat Števan, vsi trije z Črensovec, tajnik Lebar Ivan, računovodja Gjörök Mihal, oba z Hotize, blagajnik Zver Matjaš z Polane, paziteo društva Markoja Ivan z Bistrice, odbornik za betežnike Černjavič Ivan, paziteo računov Raj Jožef, oba z G. Bistrice, vratar Franc Riznar z Štajara. Zglasite se vsi na 957.

W. 18. th. Str. pri g. Črnjavič Ivani.

Vsi Slovenje v to društvo!

Edna vöra? s tera stalno vse selje povzoroči?

Samo Suttner-ova vöra!

Niklasta, po vsakoj ceni i zagreznete se! Ešče verižice (lančke) prstane, vühane (oringne), zapestnice, stenke vöre, zapestnice z vörami i vsakovrstne potrebne reči, kakti: škarje, nože, doze za cigaretne, nažigalnice, britve, mošnje za peneze, jedilno orodje (šker za jesti) razni dari za krste, godovna, itd. kak i velika zaloga vsakovrstnih zlatih i srebrnih predmetov

Vse dobro i ceno (fal)! Zahtevajte cenike.

H. SUTTNER, Ljubljana št. 944.

Naznanilo.

Naznanjam da sam odpro 15. marca t. l. v Ljutomeru, (Lotmerki) Glavni trg. v hiši g. Kukovca

ZOBNI ATELJE.

(Za popravlanje zobi).

Izvrševao bodem plombe vseh vrst, umetno zobovje, zlatekrona i mostičke, i vse v to stroko spadajoča dela

Odprto: od 8. do 12. in od 2. do 5.

po nedeljah i praznikih od 8. do 12.

Priporoča se

z odličnim spoštovanjom
Vilko Ban zobar.

Doge dobre, močne borove za škafe réditi se odávajo v püconskih ciglenicaj. Doge so duge 40 cm., sürke 23 cm., debele pa 2½ cm. Eden falat košta 3 koron tam na mesti.

Foglar Karol,
posestnik opekarne.

Seršenovi v Lotmerki so na novo dobili dosta štofa, kamgarnov in cajgov. Tüdi ženskoga blaga vsakefelé po znižanoj ceni. Odavlejo vse falej kak dozday. Žuto močno platno, lakét süroko, košta meter samo 30 K. Tüdi svilni i vunatni mlinski pajtelni se zdaj dobijo.

Naročte si Novine!

Tisk. E. Balkanji Dolnja Lendava.